

मैले देखेको बाइसौं विश्व सम्पदा : बर्लिनको पेरगामोन म्युजियम

सुरेन्द्र ढकाल

पेरगामोनको टेबल आकारको टावर

म्युजियमभित्र रहेको मसृष्टा मोहोडा कला

म्युजियमभित्र रहेको अलेप्पो कोठा

म्युजियममा रहेको राजगद्दीसम्म पुग्ने इस्तिहार ढोका

सन् १९८८ मे महिनामा बर्लिन आई जर्मन भाषा पढ्ने क्रम सुरु भयो । एसिया, अफ्रिका र लैटिन अमेरिका गरी जम्मा हामी २५ जना विद्यार्थी थियौं । नेपालबाट गएका म र मित्र हिरामणीले काठमाडौंमा नै विश्व भाषा क्याम्पसमा दुई वर्ष जर्मन भाषा पढिसकेको कारण हामी दुईलाई पश्चिम बर्लिनको गोथे इन्स्टिट्युटमा र अरुलाई बर्लिनस्थित जर्मन फाउण्डेसनको कक्षा कोठामा जर्मन भाषा सिकाइने प्रवन्ध मिलाइएको थियो तर बसाइ भने हामी सबैको त्यही फाउण्डेसनको माथिल्लो तलामा

रहेको पाहुना कोठामा थियो र खाना खाने प्रवन्ध पनि त्यही थियो । बर्लिन आएको पहिलो सप्ताहमा हामी सबैले बर्लिन पर्खाल हेरेर बितायौं भने दोस्रो सप्ताह अन्तमा हामीलाई बर्लिनको पेरगामोन म्युजियम देखाउन लगियो । **पेरगामोन म्युजियम** बर्लिनको म्युजियम टापु ९:गकभग क्कबिलम० मा रहेका म्युजियममध्ये पेरगामोन म्युजियम एक हो । यसको निर्माण सन् १९१० मा सुरु भई १९३० मा सम्पन्न भएको थियो । यसको डिजाइन आल्फ्रेडमेस्सल र लुडभिग होफमानले

पेरगामोन म्युजियमको प्रवेशद्वारमा सन् १९८८ मे मा सुरेन्द्र ढकाल

गरेका थिए । मध्यपूर्वमा पाइएका प्राचीन इस्लामिक वस्तुहरूका भग्नावशेष जस्तो पेरगामोन अग्लो टेबलाकारको टावर, वेविलोनको इस्तार ढोका, आलेप्पो कोठा र मिलेतस बजारको ढोका संकलन गरी यो म्युजियमभित्र सजाइएको छ । म्युजियमलाई अति प्राचीन वस्तुको संग्रह, मध्यपूर्वमा संकलन गरिएको वस्तु र इस्लामिक कला गरी तीन भागमा विभाजन गरिएको छ । प्रसियाका (जर्मनीको एकिकरण हुनुभन्दा पहिलेको नाम) सम्राट फ्रेडरिकको पालामा सन् १९०४ मा म्युजियम टापु बनाइएको थियो जुन मध्यपूर्वका विभिन्न ठाउँहरू जस्तो वेविलोन, उरुक, आस्सुर, मिलेटस, प्रियने, र प्राचीन इजिप्टमा उत्खनन गरी ल्याइएका पुरातात्विक वस्तुहरू प्रदर्शन गर्न पुग्ने थिएन । त्यसैले आल्फ्रेड मेस्सेलेले सन् १९०६ मा माथि भनिएका वस्तुहरूलाई सजाइ प्रदर्शन गर्ने गरी सन् १९०६ मा तीनतिर चोसो निस्किएको भवनको डिजाइन गरे । तर सन् १९० ९ सम्म यो भवन निर्माण हुन सकेन र उनको मृत्यु भएपछि यस भवन बनाउने जिम्मा अर्को आर्किटेक्ट लुडभिग होफमानको काँधमा आयो । उनले सन् १९१० मा यसको निर्माण कार्य सुरु गरे तर सन् १९१८ को प्रथम विश्वयुद्ध र सन् १९२० को विश्वव्यापी मुद्रास्फिटिको कारण भवन निर्माणमा ब्यापक ढिलाइ हुन गई सन् १९३० मा मात्रै निर्माण सम्पन्न हुन गई म्युजियम सबैको लागि खुला गरियो । दोस्रो विश्वयुद्धताका बर्लिनमा भएको हवाई आक्रमणको कारण यो म्युजियमलाई नराम्ररी क्षति पुग्न गएको थियो । यसो हुँदा म्युजियममा संग्रहित वस्तुको सुरक्षा राम्ररी हुन सकेन । रसियन रेड आर्मीले केही लान सक्ने यस म्युजियममा रहेका वस्तुहरू रूस लिएर गए । सन् १९५८ सम्म पनि यस म्युजियमबाट गायब भएका वस्तुहरू पत्ता लाग्न सकेका थिएनन् भने रूस पुगेका

वस्तुहरू फिर्ता भएनन् । ती वस्तुहरू अहिले पनि मस्कोमा रहेको पुस्किन र लेनिनग्राडमा रहेको हर्मिटेज म्युजियममा देख्न पाइन्छ । म्युजियममा रहेको अर्को विशेषता भनेको आलेप्पो कोठा हो । सिरियाको आलेप्पोबाट ल्याइएको कोठा विचौलियाको काम गरे मनग्यो धन कमाएका ब्यक्तिले बनाएका थिए । यो अट्टोमोन साम्राज्यकालमा नै प्रसिया लगेको थियो । यहाँ गरिएका संग्रहहरूलाई हेर्दा यिनीहरू १६९८ तिर नै रोमा आर्किटेक्टले गरेका थिए । संग्रह गरिएका वस्तुहरूमा हेलेनिष्टक युगका मूर्तिहरू, ग्रीक अनि रोमन कालीन प्राचीन माटाका भाँडाकुँडा गरगहनाहरू, मोज्याक चित्रकलाहरू पर्दछन् । दोस्रो विश्वयुद्धपछि जर्मनीसँगै राजधानी बर्लिन पनि दुई टुक्रा हुँदा यो म्युजियमको केही वस्तुहरू पूर्वी बर्लिनमा पन्यो भने अरु केही वस्तुहरू पश्चिम बर्लिनको सारलोटन दरबारमा संग्रहित हुन पुग्यो । ८ औँदेखि १९ औँ शताब्दिका बीच संग्रह गरिएका इस्लामिक वस्तुको अतिरिक्त यस म्युजियमको मुख्य आर्कषण भनेको मसट्टा मोहोडाकला हो जुन दरवारहरूको अगाडिको मोहोडा आर्कषक बनाउन प्रयोग गरिन्छ । यो मोहोडा कला सिँगै रूपमा जोर्डनको राजधानी अम्मान नजिकै रहेको मरुभूमिमा निर्मित दरवारको भग्नावशेषबाट उत्खनन गरी अट्टोमन सुल्तान अब्दुल हमिदले जर्मनीका सम्राट विल्हेम दोस्रोलाई उपहारस्वरूप दिएका थिए । जर्मन पुरातत्वविदले उत्खनन गरी पत्ता लगाएको संरचनाभित्र इस्तर ढोका र यो ढोका हुँदै वेविलोनको गल्ली हुँदै राजाको गद्दी रहेको दरवारको मोहोडा पर्दछ र यसलाई म्युजियममा जस्ताको तस्तै राखिएको छ । विश्वका विभिन्न देशहरूबाट वार्षिक ५१ लाखभन्दा बढी पर्यटक पुग्ने यस म्युजियम जर्मनीको सबैभन्दा ठूलो म्युजियममध्ये एक हो र यो युनेस्कोको विश्व सम्पदा सूचीमा रहेको छ ।

ग्रेटर नेपाल साप्ताहिकको सूचना

आफूलाई स्वघोषित ग्रेटर नेपालको अभियन्ता भन्ने केही व्यक्तिहरूले यस ग्रेटर नेपाल साप्ताहिक आफूले चलाएको भन्दै हिँड्ने गरेको जानकारीमा आएकोले यस पत्रिका विगत ६ वर्षदेखि सुरेन्द्र ढकाल प्रतिष्ठानको एकल लगानीमा प्रकाशित हुँदै आइरहेको जानकारी गराउँछौं । यसबाट कसैलाई पनि भ्रम नपरोस् भनी यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

SOS MANPOWER SERVICE (P) LTD.

www.sosmanpower.org विश्वसनीय र भरपर्दो वैदेशिक रोजगारका लागि हामीलाई सम्झनुहोस्

Handphone : 9851024628

G.P.O. Box : 3565, Dhapasi, Kathmandu, Labour Dept. Lic. No. : 80/052/53
Tel : 01 4365986 Fax : 01 4365985, Email : sossiera@wlink.com.np

Load-shedding No Problem

Solar-hybrid inverters are now available with heavy discount

Upto 15KVA

With 24 months Warranty

Sales & services of:
Laptop, Desktop, Printer & Fax, EPABX & Fittings, Inverter & Online UPS, Exide Batteries, Securities & Door Locks, CCTV Camera & Fittings, Biometric Devices & Fittings, Networking & Accessories etc.

B N COMPUTERS INTERNATIONAL
P. O. Box: 10904, New Plaza, Kathmandu, Nepal.
Tel.: 977-1-4444531, 4444532, Fax: 4444532
Cell: 977-9851051003, 9808869062
E-mail: E-mail: crossweb@wlink.com.np,

दाँते सोसाइटी

नेपाल

नयाँ बानेश्वरमा

इटालियन,

अंग्रेजी

र जर्मन भाषा

सिकी

आत्मनिर्भर

बनौ ।

फोन : ९८५१०२३६०,
४४४९८९२

**Remember us for the Construction
of Private and Public Works**

EWES East West Engineering Service Pvt. Ltd.
Consulting Architects, Engineers & Planners

GPO box no : - 8621, Kathmandu Nepal
Phone : +977-1- 4373316 , Fax- 4650203
Website: http://www.ewesnepal.com.np
E-mail: info@ewesnepal.com, hbgewe@gmail.com

अनुशासन र नैतिकताविहीन

व्यक्ति पशुभन्दा पनि

तुच्छ हुन्छ । यसैले राष्ट्रिय

जीवनका हरेक आयामहरूमा

उदाहरणीय अनुशासन र

नैतिकता कायम गर्न

आजैदेखि आफैबाट त्यसको

शुरुवात गरौं

नेपाल सरकार

सूचना तथा सञ्चार मन्त्रालय

सूचना विभाग

उम्मेदवारको लक्ष्य विजयी बन्नै नै हुन्छ

क.गोबर्द्धन खड्का काठमाडौं निर्वाचन क्षेत्र नं. ४ मा नेकपा मालेका तर्फबाट प्रतिनिधि सभा सदस्यका लागि उम्मेदवार हुनुहुन्छ । २०३६ साल असोज २८ गते काठमाडौंको तत्कालीन कपन गाविस वडा नं. ६ (हाल बूढानीलकण्ठ नगरपालिका ११) मा बुबा हरिबहादुर खड्का र आमा सुनिता खड्काका ज्येष्ठ सुपुत्रको रूपमा उहाँ जन्मनुभएको हो । उहाँले कपनकै ग्राम शिक्षा उच्च माविबाट एसएलसी गर्नुभयो । पारिवारिक कारणले उहाँले चाहेदाचाहेदै पनि उच्च शिक्षा अध्ययन गर्न पाउनुभएन । यद्यपि स्वअध्ययनले नै खड्कालाई एक बौद्धिक युवाको रूपमा चिनाएको छ । सानैदेखि शोषण दमन अन्याय र अत्याचार का प्रखर विरोधी खड्का युवा अवस्थामा बाम राजनीतिप्रति आकर्षित हुनुभयो । २०५९ सालमा क.खड्का माओवादी पार्टीमा लाग्नुभयो । एक लडाकु स्वभावको भएका कारण थुप्रै माओवादी युद्ध मोर्चामा उहाँले भाग लिनुभयो । तर माओवादी पार्टी जब शान्ति प्रक्रियामा आयो, त्यसपछि यस पार्टीमा पार्टीप्रति समर्पित लडाकुहरूको अवस्था युद्धकालको जस्तो महत्वपूर्ण रहेन । पार्टीका नेताहरूलाई भेट्न समेत नपाइने भयो । 'चेन अफ कमान्ड' भन्दै पार्टीकै लागि ज्यान अर्पित गर्ने नवयुवाहरूलाई नेतासामु पुग्न दिइएन । कार्यकर्ता र नेतामा यति फरक देखियो कि कार्यकर्ताहरू मानौं मान्छे नै होइनन् । माओवादी पार्टीले देशको आमूल परिवर्तन गर्नेछ भन्ने विश्वास नेताहरूको राजषि ठाँटले पत्याउन मुस्किल भयो । माओवादी नेताहरूले द्वन्द्वकालका कार्यकर्ताहरू र भूमिगत आश्रयस्थलहरू समेत बिर्सिएको देखा खड्काले नमिठो अनुभूति गर्नुभयो । अब माओवादी पार्टीले देश र जनताका लागि केही पनि गर्दैन भन्ने उहाँलाई लाग्यो । उहाँले माओवादी पार्टी परित्याग गर्नुभयो र नेकपा मालेमा प्रवेश गर्नुभयो । लो प्रोफाइलमा बस्न रुचाउने खड्कालाई पार्टीले सही मूल्यांकन गर्दै प्रतिनिधिसभा सदस्यको उम्मेदवार बनायो । उहाँ अहिले क्षेत्र नं. ४ मा घरदैलो अभियानमा हुनुहुन्छ । घरदैलो अभियानअन्तर्गत मतदाताका घर आँगनमा पुग्दा ४ नं. क्षेत्रका मतदाता नेकपा मालेप्रति आशावादी रहेको उहाँ बताउनुहुन्छ । कांग्रेसका गगन थापा र वाम गठबन्धनका राजन भट्टराईसँग चुनावी प्रतिस्पर्धा गरिनुभएका माले उम्मेदवार खड्कासँग ग्रेटर ने पाल पत्रिकाले गरेको छोटो कुराकानी यहाँ प्रस्तुत छ :

तपाईं किन वामपन्थी राजनीतिमा लाग्नुभयो ?

वामपन्थीहरू मात्र आमूल परिवर्तनका वाहक शक्ति हुन् । मुलुकमा जुन युगीन परिवर्तन भएको छ र देश संधीयताको अभ्यासमा जाँदैछ, त्यो वामपन्थीहरू राज्य पक्षसँगको युद्धबाट सम्भव भएको हो । वामशक्तिवाहेक अन्य शक्तिहरू परिवर्तनकामी शक्तिहरू होइनन् । गणतन्त्र, संविधानसभा, धर्मनिरपेक्षता, समानुपातिक र समावेशिता जस्ता एजेन्डाहरू वामपन्थीहरूकै हुन् । देशमा कायम केन्द्रीकृत सामन्ती शासनको अन्त्य वामपन्थीहरूले नै गरेका हुन् । लोकतन्त्र श्रेय पनि वाम शक्तिहरूमै जान्छ । गरिव दुःखी जनताको पक्ष लिने वाम शक्ति भएकाले मैले वाम राजनीति रोजेको हुँ । युगान्तकारी परिवर्तनका लागि तत्कालीन माओवादी पार्टीमा लागेर मैले काम गरें । तर पछि माओवादी नेताहरूको व्यवहार मलाई मन पर्न छोड्यो । साना कार्यकर्ताहरूको त्यस पार्टीमा मूल्यांकन भएन र म माले पार्टीमा प्रवेश गरें । मैले नेकपा मालेको कार्यकर्ताको रूपमा काम गरेको पनि सात आठ वर्ष भइसकेको छ ।

तपाईंले माले पार्टी नै किन

रोज्नुभयो ?

माले एउटा राष्ट्रवादी पार्टी हो । साम्राज्यवाद र विस्तारवादका विरुद्ध लड्ने यो एक मात्र वामपन्थी पार्टी हो । राष्ट्रिय स्वाधीनता स्वतन्त्रता सार्वभौमिकताको रक्षार्थ माले पार्टी लडिरहेकाले म मालेप्रति आकर्षित भएँ । भारतीय नाकाबन्दीका बेला राष्ट्रियताको चर्को आवाज उठाएको एमाले अहिले चुनावमा व्याज असुल खोज्दैछ । एमाले राष्ट्रवादी पार्टी यदि हुन्थ्यो त राष्ट्रघाती महाकाली सन्धिमा ल्याउने ठोक्ने थिएन । कांग्रेस त जमिन्दारहरूको सामन्तवादी पार्टी हो । यसप्रति रुचि लाग्ने त कुरै भएन । २०४६ सालमा प्रजातन्त्र पुनर्वाली भएपछि प्रायशः सत्तामा रहँदै आएको कांग्रेसले देशलाई संसारकै गरिव र भ्रष्ट देशका रूपमा चिनाएको छ । भारतीय हैकमवादका विरुद्ध आवाज नउठाउने कांग्रेस र एमालेप्रति जनता चनाखो हुन आवश्यक छ । भारतले हाम्रो सिमाना मिचिरहेको छ । दशगजा क्षेत्रमा बाटो र बाँध बनाइरहेको छ । भारतीय बाँधहरूका कारण बर्सेन तराई जलमग्न हुने गर्छ । तर कांग्रेस र एमाले भारतको पटकै विरोध गर्दैनन् । नेकपा मालेले भारतीय

विस्तारवादको मिचाहा नीतिविरुद्ध सधैं आवाज उठाउँदै आएको छ ।

क्षेत्र नं. ४ मा मालेको स्थिति कस्तो छ ?

यस क्षेत्रमा मालेको स्थिति राम्रै छ । मालेले कांग्रेस र एमाले नेतृत्वको वामगठबन्धनसँग प्रतिस्पर्धी गर्दैछ । घरदैलोमा जाँदा जनताले माले पार्टीप्रति निकै अभिरुचि देखाएको मैले पाएको छु ।

के तपाईं विजयी हुनुहुन्छ ?

जुनसुकै उम्मेदवारको पनि लक्ष्य विजयी बन्नै नै हुन्छ । तर सबै उम्मेदवारले जित्दैनन्, जित्न एक जनाको हुन्छ । हार्न भनेर कोही पनि उम्मेदवार लड्दैन ।

मतदाताहरूलाई तपाईं के भन्न चाहनुहुन्छ ?

पुराना पार्टी र पुरानै अनुहार अब नरोज्नुहोस् । पुराना दल र पुराना नेताले देश र जनताका लागि के गरे ? गम्भीर भएर सोच्नुहोस् । नवयुवाहरूलाई अब काम गर्ने अवसर दिनुहोस् । हँसिया तारामा मतदान गरेर राष्ट्रियता र जनजीविकाको पक्षमा लड्ने पार्टी मालेलाई जिताउनुहोस् । आदरणीय मतदाताहरूमा मेरो यही आग्रह छ ।

गोवर्द्धन खड्का

उम्मेदवार निर्वाचन क्षेत्र नं. ४ प्रतिनिधिसभा सदस्य

उम्मेदवार परिचय

राजनीतिमा इमानदार मान्छेले नेतृत्व लिन जरूरी छ

काठमाडौंको बानेश्वरमा ५४ वर्षअगाडि वासुदेव ढकाल र रमादेवी ढकालको कोखबाट जन्मनुभएकी चञ्चल चाँदनी गौतमले विभिन्न क्षेत्रमा लामो अनुभव बटुल्नुभएको छ । मानविकीमा स्नातक तहको अध्ययनपछि कृषि मन्त्रालयमा ७ वर्षसम्म प्राविधिक सहायकको रूपमा काम गर्नुभएकी उहाँले सिलाई प्रशिक्षकको रूपमा समेत ३ वर्ष बिताउनुभयो । २०५६ सालदेखि शिक्षण पेसामा आबद्ध रहँदै बोर्डिङ स्कुलहरूमा शिक्षिका र स्वयंसेवकको रूपमा १४ वर्षको समय व्यतित गरेपछि स्वतन्त्र ढंगले समाजसेवाको क्षेत्रमा सक्रिय रहँदै आउनुभएकी चाँदनी राजनीतिमा समेत जोडिन पुग्नुभएको छ ।

दाजु वरिष्ठ समाजसेवी सुरेन्द्र ढकालको नेतृत्वमा खोलिएको देशभक्त पर्यावरणीय सामाजिक मोर्चाबाट राजनीति आरम्भ गर्नुभएकी गौतम अहिले देपसा मोर्चा र मालेको एकीकरणपछि नेकपा (माले) को जिल्ला कमिटी सदस्य हुनुहुन्छ । प्रदेश नं. ३ बाट समानुपातिक उम्मेदवार समेत बनेर चुनाव प्रचारप्रसारमा सक्रिय रहँदै आउनुभएकी उहाँ राजनीतिमा लाग्नुको उद्देश्य मुलुक परिवर्तनका लागि भएको बताउनुहुन्छ । हाम्रो देश स्रोत साधनले सम्पन्न भए पनि विश्वको गरिव राष्ट्र भएर बस्न बाध्य हुनुको कारण राजनीति नै हो ।

असल मान्छे सत्तामा पुगेका भए पकै पनि देशको हालत अहिलेको जस्तो हुने थिएन भन्दै अब राजनीतिमा इमानदार मान्छेले नेतृत्व लिन जरूरी रहेको उहाँ बताउनुहुन्छ ।

मुलुकमा व्याप्त रहेको भ्रष्टाचारको अन्त्य हुनुपर्छ । महिला, बालबालिका र ज्येष्ठ नागरिकहरूका हितमा राज्यले विशेष कानून बनाएर उचित संरक्षण प्रदान गरिनुपर्छ । सबै खाले भेदभावको अन्त्य गरी कानुनी राज्यको स्थापना गर्नुपर्नेमा उहाँ जोड दिनुहुन्छ । मुलुकमा व्याप्त बेरोजगारीका कारण लाखौं युवाहरू विदेशमा गएर पसिना बगाउन बाध्य हुनुपर्ने अवस्थाको अन्त्यका लागि स्वदेशमै उद्योगधन्दा स्थापना गरेर युवालाई रोजगारी दिई राष्ट्र निर्माणमा लगाउनुपर्ने धारणा उहाँ राख्नुहुन्छ ।

बढ्दो व्यापारघाटा अन्त्यका लागि कृषिमा आधुनिकीकरण, पर्यटन प्रबर्द्धन र जलस्रोतको विकासमा जोड दिनुपर्ने नीति राज्यले लिनुपर्छ । प्रदूषणरहित सहर बजारको निर्माण, स्वच्छ र हराभरा ग्रामीण वातावरण सबै खाले मानिसहरूले मिलेर बस्न सक्ने खालको समाज निर्माण गर्दै सुदृढ राष्ट्रियताबाट मात्र देश बन्छ भन्ने सोचसहित आफू नेकपा मालेको उम्मेदवार बनेको चञ्चल चाँदनी गौतमको धारणा रहेको छ ।

राष्ट्रियताको सुदृढीकरणको लागि नेपाल भारतबीचको खुला सिमानालाई

नियमन गर्दै दुवै देशका अध्यागमन कार्यालयहरूले सीमा वारपार गर्ने नागरिकहरूको विद्युतीय प्रणालीमा दर्ता अभिलेख राख्ने व्यवस्था अघि सार्ने धारणा गौतमको छ । सुस्ता, कालापानी लगायत नेपाल र भारत सिमानाका विभिन्न स्थानमा रहेका विवादलाई विगतका सम्झौता र ऐतिहासिक प्रमाणका आधारमा समाधान गरिन जरूरी रहेको कुरा उहाँ बताउनुहुन्छ ।

सीमा स्तम्भहरूलाई सुरक्षित र आवधिक गरी सुगौली सन्धिद्वारा निर्धारित लिम्पियाधुरादेखि उदगमित महाकाली नदीको नेपाल भारत सिमानालाई कायम गर्न पहल गरिने आफ्नो पार्टीको धारणा रहेको उहाँ बताउनुहुन्छ ।

उहाँले यस अन्तर्गत नै लिपुलेकसम्बन्धी विवादको टुंगो लगाउन आवाज उठाउने बताउनुहुन्छ । साथै दक्षिणी सिमानामा पानीको प्राकृतिक बहावलाई रोक्ने गरी बनाइएका संरचना हटाउन पनि उहाँ पहल गर्ने बताउनुहुन्छ । १९५० को सन्धिलाई समयानुकूल परिमार्जन गर्न सुरु भएको कार्यलाई सक्रिय रूपमा अघि बढाउन जरूरी रहेको उहाँको तर्क छ ।

यी सबै समस्या समाधानका लागि आफूले उम्मेदवारी दिएकाले हँसिया, तारामा मतदान गर्न सबैसँग उहाँले अपिल गर्नुभएको छ ।

चञ्चल चाँदनी गौतम

प्रदेश नं. ३ समानुपातिक उम्मेदवार, नेकपा (माले)

बाल विकासका विविध कार्यक्रम

सहकर्ताहरूको लागि ४ दिने तालिम सम्पन्न

बाल विकास समाज र सेभ द चिल्ड्रेनको साभेदारीमा काभ्रे जिल्लाको रोशी १,२,५,७ र ८ मा संचालन हुन लागिरहेको स्वरोजगार शिक्षा कार्यक्रम अर्न्तगतका सहजकर्ताहरूको लागि सहजिकरण सिप सम्बन्धि ४ दिने तालिम सम्पन्न गरियो । तालिम मिति २०७४ मंसिर २ गते शनिबार देखि ५ गते मंगलबारका दिन सम्पन्न भएको थियो तालिमको पहिलो दिन बाल विकास समाजको बारेमा जानकारी बाल विकास समाजले गर्ने कामहरूको बारेमा जानकारी तथा सेभ द चिल्ड्रेनको बारेमा विस्तृत जानकारी तथा परिचय गरिएको थियो साथै तालिम स्वरोजगार कक्षा संचालन विधि, चरणहरूको बारेमा विस्तृत रूपमा सिकाइएको थियो भने अन्य विषय बस्तु जस्तै: प्रौढ कक्षा र स्वरोजगार कक्षाको भिन्नता औपचारिक र अनौपचारिक कक्षाको भिन्नता, स्वरोजगार कक्षामा महिलाहरूले गर्ने बचत, समुह व्यवसाय, सहजकर्तामा हुनुपर्ने गुण, सहाजकर्ताको भुमिका, बालअधिकार, बालश्रम, सहयोग र समन्वय, समुहलाई दिगो र प्रवाकारी बनाउन समुह सदस्यको भुमिकाको बारेमा सहजीकरण गरिएको थियो । तालिममा बाल विकास समाजका कार्यक्रम व्यवस्थापक प्रदिपकुमार श्रेष्ठ र बाल विकास समाजका सिनियर कार्यक्रम सुपर भाईजर रञ्जना गौतमले सहजीकरण

गर्नु भएको थियो । जसमा काभ्रे जिल्लाका ७ जना सहजकर्ताहरूको उपस्थिती रहेको थियो । तालिम पश्चात कक्षामा गएर सहभागीहरूलाई सिकाउने क्रममा अफठयारो नहोस् भन्ने उदेश्यले सहजकर्ताहरूलाई तालिम हलमा नै अभ्यास गराउँदै सिकाइएको थियो । तालिममा उपस्थित सहजकर्ताहरूले पहिले गाउँमा प्रौढ कक्षा संचालन गरिसकेको हुँदा उनिहरूले स्वरोजगार कक्षा पनि प्रौढ कक्षा जस्तै तरिकाले संचालन गर्ने बुझेका थिए तर तालिमको दोस्रो दिन बाटै उनीहरूले बुझि सकेका थिए प्रौढ कक्षा र स्वरोजगार कक्षामा निकै भिन्नता छ भन्ने कुरा तालिममा उपस्थित सहजकर्ताहरू निकै उत्साहित भएर सहभागी भएका थिए । सहजकर्ताहरूको भनाई अनुसार तालिममा सिकेका कुरालाई कक्षामा गएर उर्ताउनु र पिछडिएका महिलाहरूलाई परिर्बतन गर्नु सजिलो कुरा नभएको बताएका थिए ।

बालबालिकाको लागि खाजा कार्यक्रम

बाल विकास समाजले आफ्नो स्थापना काल देखिनै श्रमिक, सुविधाविहीन तथा जोखिममा रहेका नेपाली बालबालिकाहरूको क्षेत्रमा काम गर्दै आइरहेको छ । न्यून आर्थिक स्थिती भएका, पिछडिएका समुदाय, दैनिक ज्यालादारीमा काम गर्ने, विपन्न वर्गका, श्रमक्षेत्रमा काम गर्ने अभिभावकका बालबालिकाको बाल अधिकार र बाल विकासको प्रत्याभूति दिलाउने,

बालश्रम न्युनिकरण गर्ने, उचित लालन-पालन तथा स्याहार सुसार बारे बाबुआमालाई व्यवहारिक ज्ञान दिनुका साथै श्रमिक आमा बाबुहरूलाई बच्चा बोकेर काम गर्नु पर्ने बाध्यता तथा दाइ दिदीले भाइ बहिनी हेरेर बस्दा विद्यालय जान नपाउने अवस्था हटाउन सहयोग पुऱ्याउने अवधारणा अनुसार यस समाजले दिवाशिथु स्याहार कार्यक्रम गर्दै आइरहेको छ । बालबालिकाहरूको शिक्षा, स्वास्थ्य र जनचेतनामूलक क्षेत्रमा संस्थाले प्रत्यक्ष रूपमा सहयोग पुऱ्याउने उदेश्यले संचालन गर्दै आइरहेको यस कार्यक्रम हाल धादिङ र काठमाण्डौमा गरी २ वटा जिल्लामा संचालित छन् । साथै उक्त केन्द्रमा आउने बालबालिकाको लागि संस्थाले खाजाको पनि व्यवस्था गरिएको छ । बालबालिकालाई खाजा तालिका अनुसार दैनिक फरक फरक खाजा खुवाउने गरिन्छ । बालबालिकालाई खाजा खुवाउन दातृ संस्था वा अरु कसैको पनि भर पर्न नपरोस् वा दातृ संस्थाले सहयोग नगरेको अवस्थामा पनि केन्द्रमा आउने बालबालिकाले खाजा खानबाट बञ्चित हुन नपरोस् भन्ने उदेश्यले यस खाजा कार्यक्रमलाई बालबालिकासंग खाजा खाऔ कम्तिमा एक दिन सामाजिक उत्तरदायित्व वहन गरौ भन्ने नाराका साथ अभियानको रूपमा संचालन गरिएको छ । हाल यस अभियानमा बाल विकास समाजका बोर्डका सदस्यहरू, बाल विकास समाजका कर्मचारीहरू,

अन्य संघ संस्था तथा समाज सेवीहरूको सहभागीता रहेको छ । विशेषगरी आफना आफन्त, आमा, पुवाहरूको तिथी श्राद, कुनै अवसर खुवासियाली, जन्मदिनको अवसर पारेर केन्द्रमा रहेका बालबालिकालाई खाजा खुवाउने चलन रहेको छ । यसै क्रममा मिति २०७४ मंसिर १० गते आइतबारका दिन

हाल अमेरीकामा रहनुहुने समाजसेवी श्री बन्दना भट्टराईज्युले बाल विकास समाजको भवनमा संचालन भईरहेको दिवा शिथु स्याहार केन्द्रका ३८ जना बालबालिकाहरूलाई खाना खुवाउनु भएको थियो । साथै उक्त दिन वाह्रैले बाल विकास समाज मार्फत १ जना बालबालिकालाई १० वर्षको लागि छात्रवृत्ति

पनि प्रदान गर्नु भएको थियो साथै आफुले सहयोग गरेको बालिकासंग भेटौ कुराकानी पनि गर्नु भएको थियो । बालबालिकालाई १० वर्ष सम्म पढाउनको लागि वाह्रैले बाल विकास समाजलाई एक लाख रूपैया पनि हस्तान्तरण गर्नु भएको थियो ।

प्रस्तुति: रञ्जना गौतम

